Sinbad'ın Maceraları

Jack Sailor

KARANLIK YOL

Genç Hayat

KARANLIK YOL

Genç Hayat, bir HAYAT YAYIN GRUBU markasıdır.
© 2017, Hayat Yayıncılık, İletişim, Yapım, Eğitim Hizmetleri ve Tic. A.Ş.
Tüm yayın hakları Hayat Yayınları'na aittir.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir; izinsiz çoğaltılamaz, basılamaz.

Genç Hayat : 5
Sinbad'ın Maceraları : 5
Kitabın Adı : Karanlık Yol
Kitabın Yazarı : Jack Sailor
ISBN : 978-605-9562-21-8
Sertifika No : 75092

Yayın Danışmanı : Adem Kandemir
Yayın Yönetmeni : Esranur Bozdemir

Baskı Yeri - Tarihi : İstanbul - 2024
Kapak / İç Tasarımı : Hayat Yayınları
Baskı - Cilt : BPC Matbaacılık San. ve Tic.A.Ş.
Hüsreviye Sok. Erşen İş Hanı No:15 Kat:3-38
Bakırköy / İstanbul
Tel: 0212 549 53 83
Sertifika No: 48745

Hayat Yayın Grubu

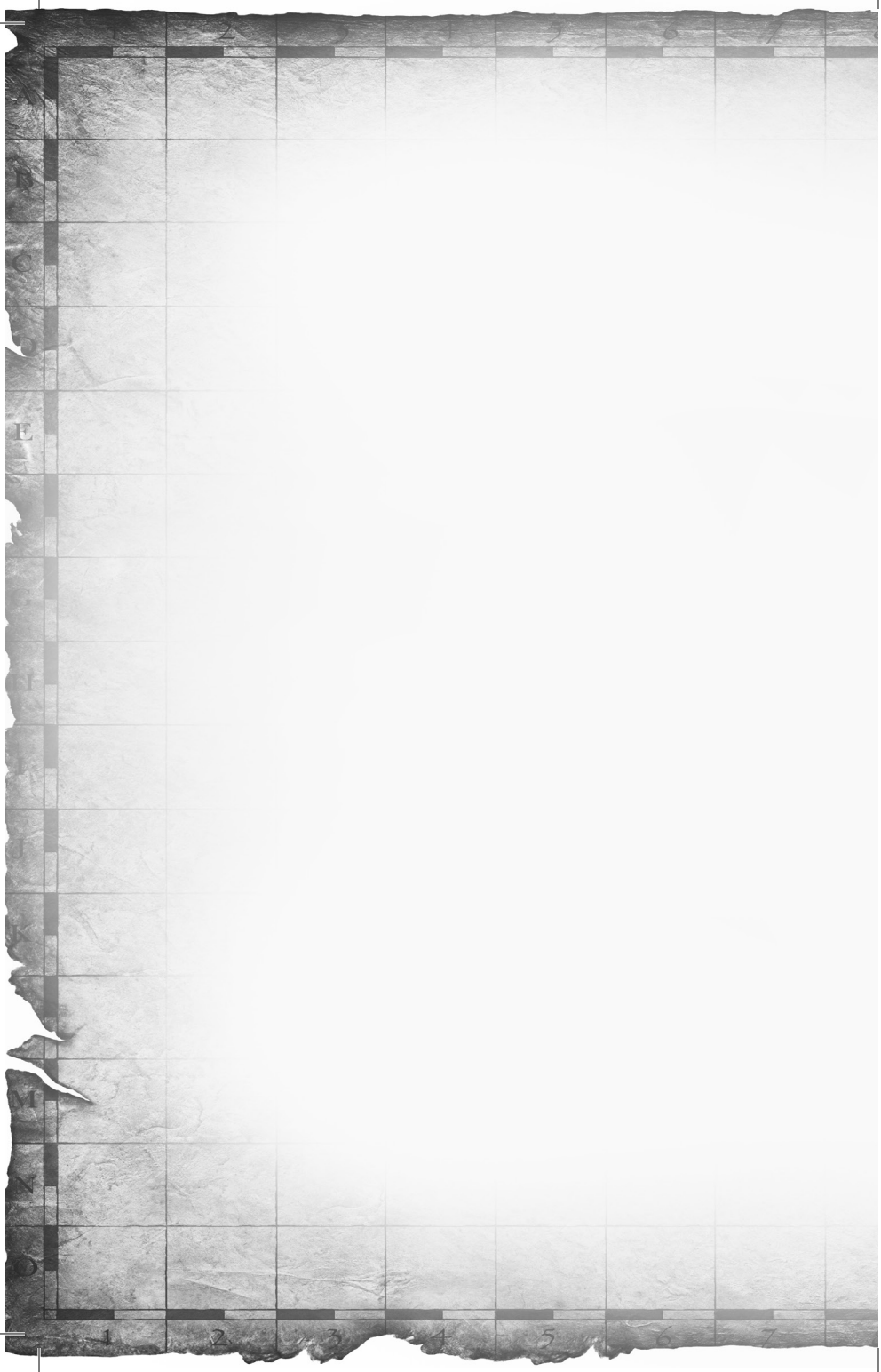
Molla Gürani Mahallesi, Oğuzhan Caddesi No: 15 Kat: 3
Fındıkzade - Fatih / İstanbul
Tel: 0212 613 11 00 Gsm: 0530 259 80 96
www.gnchyt.com - e-posta: hayat@hayatyayinlari.com
instagram/gnchytt - **facebook**.com/gnchyt

Sinbad'ın Maceraları

Jack Sailor

KARANLIK YOL

Genç Hayat

GEÇEN KİTABIN ÖZETİ

Sinbad, çocukluk yıllarını halası Müşire, ablası Kamerzad ve arkadaşı Saffan ile geçirmişti. Onlar dışında ne anne baba ne de amca dayı tanımıştı.

Babası Şahbender, gezgin bir tacirdi. Hasat mevsimlerinde diyar diyar dolaşır, her bölgenin ürününü başka bölgelere götürüp ticaretini yapardı. Yine hasat mevsimlerinden birinde ticarî gezilerinden birine çıkmış, ama bir daha geri dönmemişti. Ailesi yıllarca ondan haber alamamıştı. Şahbender, onun yokluğunda dünyaya gelen oğlu Sinbad'dan da habersizdi.

Annesi ise doğumdan birkaç gün sonra rahatsızlanarak ölmüş ve küçük Sinbad'a doyamadan dünyadan ayrılmıştı.

Sinbad serpilip aklı ermeye başlayınca halası ona babasıyla ilgili bildiklerini anlatmıştı. Genç Sinbad, babasının, evini ve ailesini isteyerek terk etmeyeceğine emindi. Eve dönmesine engel olacak türden bir şeyler yaşadığına inanıyordu. Acaba başından neler geçmişti? Bu duygularla babasını aramak için yola çıkmaya karar verdi. Ya babasıyla dönecek ya da hakkında bir şeyler öğrenecekti.

Sinbad'ın gezileri işte böyle başlamıştı...

Sinbad, babasını bulmak ümidiyle çıktığı bu gezilerde olmadık zorluklarla karşılaşmış, inanılmaz olaylar yaşamış, birçok kez ölümden kıl payı kurtulmuştu. Yine bu geziler esnasında birçok ülke görmüş, sayısız insanla tanışmıştı.

Son gezide Kamerzad dışında Şemsizad adında ve annesiyle birlikte Bahreyn'de yaşayan bir kız kardeşi daha olduğunu öğrenmişti. Yeni tanıştığı kız kardeşi ile üvey annesine, onları Müşire halası ile ablası Kamerzad'ın yaşadıkları baba ocağına götürmeyi önermişti.

Dönüş yolunda Caferoğulları bağına uğradıklarında babasının kısa süre önce bağa geldiğini ve bir hafta önce Harisoğulları vahasına gitmek üzere yola çıktığını öğrenen Sinbad, babasının yıllar sonra evine dönmekte olduğunu düşünerek çok sevinmiş, eve bir an önce yetişmek için yola koyulmuştu.

KENDİ EVİNDE BİR YABANCI

Harisoğulları bağına gittiğimde babamı bulamamıştım. Ama bunu fazla umursamadım. Eve döndüğümde babamla buluşacağımdan emindim.

Dönüş yolu boyunca yüreğim ümitle doluydu. Eve varıncaya kadar ümidim asla sarsılmamıştı. Harisoğulları bağından sonra üç günlük daha yolum vardı.

Güzel evimiz uzaktan görünmeye başlamıştı. Ama kapı kapalı, pencere panjurları çekiliydi. Evde kimse olmadığı belliydi.

Kalbim hızla atıyordu. Kafam karışmıştı.

Ümitlerim beni yanıltmadıysa babam neredeydi? Haydi, babam yoktu, peki halamla ablam neredeydi?

Onlardan ayrılalı yaklaşık bir yıl olmuştu ve hiç haber alamamıştım. Acaba başlarına ne gelmişti?

Şemsizad ve Behlül de yanımdaydı. Onları bırakıp eve doğru koşmaya başladım. Eve vardığımda Sudanlı bir delikanlı karşıma çıkıp eve girmeme engel oldu.

Onu elimle iterek kapıya yöneldim:

- Bırak beni! dedim.

Ama beni bırakmaya niyetli değildi. Yakamdan tutarak çekti.

- Nereye gidiyorsun? Dursana!

Delikanlının tavrı giderek sertleşiyordu.

Daha fazla duramazdım:

- Sen de kimsin? Evime girmeme nasıl engel olursun?

Genç adam alaycı bir tebessümle yanıt verdi:

- Ben ev sahibiyim, ya sen kimsin?

O sırada Şemsizad ve Behlül de gelmişlerdi. Behlül'e dönerek konuştum:

- Delikanlının dediklerini duydun değil mi Behlül?

Delikanlı öfkelenmeye başlamıştı:

- Çekip gitmezseniz polis çağıracağım!

Sonra çevresine bakınmaya başladı. Sanırım bize vurabileceği bir sopa arıyordu. Bakışları tehdit doluydu. İşin sırrını öğreninceye kadar oyun oynamaya karar verdim. Sudanlıların yumuşak başlı ve konuksever insanlar olduklarını biliyordum. Sıcak bir ifadeyle şöyle dedim:

- Tanrı misafirini böyle mi karşılarsınız?

Öfkesi birden geçmişti:

- Tanrı misafiri mi? Ev sahibinin izni olmaksızın girmeye çalışanlar da konuk mu sayılır?

Gülümseyerek yanıt verdim:

- Tabii ya, çünkü senin konukseverlik ve cömertliğini bilirler.

Bir müddet sustuktan sonra şöyle dedi:

- Hoş geldiniz, safa getirdiniz! Buyurun!

Bize sırtını dönüp kapıya yöneldi. Elindeki anahtarla kapıyı açtıktan sonra bizi içeri buyur etti. İkinci bir izne gerek duymadan eve girdik. Girer girmez küçüklükten beri konuklarımla

oturduğum sağdaki odaya yöneldim. Kapıyı açıp girdim. Behlül ve Şemsizad da beni izlediler.

Oda, daha önce görmediğim eşyalarla döşenmişti. Bir koltuğa oturdum. Şemsizad ve Behlül iki yanıma oturdular. Ev sahibi bir şeyler getirmek üzere yanımızdan ayrılmıştı.

Evdeki değişiklik beni kaygılandırmıştı. Merakla odayı incelemeye başladım.

Bu ev, benim, benden önce babamın, Müşire halam ve Kamerzad'ın eviydi. Bu evde doğup büyümüştüm. Hayatımın büyük bölümünü bu evde geçirmiştim. Bir yıl önce halamla ablamı bu evde bırakıp yola çıkmıştım. Ev sahibi olduğunu iddia eden bu delikanlı kimdi? Halam ve Kamerzad nereye gitmişlerdi?

Acaba yıllar süren ayrılıktan sonra babam da eve gelmiş miydi? Yoksa hâlâ yolda mıydı?

Şemsizad ve Behlül'ün ortasında otururken bu ve benzeri düşünceler beynimi tırmalıyordu. Eminim, kız kardeşim ve Behlül'ün kafasından da benzer soru ve düşünceler geçiyordu.

Bu arada genç ev sahibimiz elinde bir tepsiyle dönmüştü. Tepside su bardakları vardı. Tepsiyi önümüze koyduktan sonra ekledi:

- Lütfen kendinizi evinizde bilin, rahat oturun!

'Evinizde' sözü kafamı kurcalamıştı. Acaba nezaketen mi söylemişti, yoksa bu sözünün arkasında bir kasıt mı vardı? İşin iç yüzünü öğrenebilmek ümidiyle bir şeyler sormak istedim. Ama Şemsizad oturduğu yerde kımıldayarak şöyle dedi:

- Annem merak edecek Sinbad?

Şemsizad'ın annesini şehir girişinde eşyalarımızın yanında bırakmıştık. Sonra da karşılaştığımız bu sürprizden dolayı onu tamamen unutmuştuk. Şemsizad söyler söylemez hemen hatırladım.

Peki yanına gidip de ne yapacaktık?

Onu nereye götürecektik?

Şu anda sahibini tanımadığımız bir evde konuktuk. Bu şehirde başka bir evimiz de yoktu! Buradan ayrılıp nereye gidecektik?

Bir süre daha böyle sessiz kaldım. Şemsizad ve Behlül de suskundu. Sudanlı genç de karşımıza

KARANLIK YOL

Babasının öldüğünü zanneden Sinbad, bir gün halasından babasının ticaret yapmak için uzak diyarlara gittiğini ve bir daha geri dönmediğini öğrenir.

İkinci yolculuğunda babasına çok yaklaştığı halde kavuşamayan Sinbad babasının izine yeniden rastlar. Bu umutla evine dönen Sinbad, evinin satılmış olduğunu öğrenir. Ablası Kamerzad ve halası Müşire başka yere taşınmış, bu durum da Sinbad'ın babasına kavuşmasına engel olmuştur. Sinbad ikinci yolculuğunda tanıştığı ve öz ablası olduğunu öğrendiği Şemsizad ve annesini de yanında getirmiştir. Onları da halasının yanına bırakan Sinbad yeniden yollara düşer. Ancak bu yolculukta da onu sayısız tehlike beklemektedir. Eşkiyaların eline düşen Sinbad casus ve hain olmadığını nasıl ispatlayacak? Beraber yolculuk yaptığı kervanın uğradığı köyde Sinbad'ı şaşkınlığa düşüren olaylar ve bütün bunların babasıyla ilgisi nedir?

Bütün bu soruların cevabını bulabilmek için haydi maceraya…

www.gnchyt.com

9 786059 562218

twitter.com/gnchyt
facebook.com/gnchyt